

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۸ فیروزی ۲۰۲۳

روسیه در افغانستان به دنبال چیست؟

(۳)

جمعه - ۲۸ دلو ۱۴۰۱ - کابل: با عرض پوزش به مناسبت وقفه روز گذشته:

هموطنان گرامی!

صمیمانه از همه تان تقاضا دارم تا بار دیگر خواست ها و اهدافی را که ۵ کشور مورد نظر "کابلوف" در افغانستان تعقیب می نمایند، با دقت از نظر بگذرانید، در آن صورت متوجه خواهیم شد که این پنج کشور به ارتباط افغانستان در برخی از نکات آنقدر از هم دور و در تقابل با یک دیگر قرار دارند که نه تنها نزدیکی و همکاری شان را منتفی می سازد، بلکه هر لحظه ممکن است به برخورد مسلحانه بین آنها نیز بینجامد. برای سهولت در مطالعه در اینجا خواهم کوشید تا مختصراً خطوط مشابه خواستها و مغایر آن خواستها را ردیف نمایم:

مشابهات و نقاط مشترک:

* - همه عضو پیمان همکاری و امنیتی شانگهای هستند؛

* - همه معتقد اند که بی ثباتی و دوام نارامی در افغانستان، نهاد های تروریستی سراسر جهان را به این کشور خواهد آورد؛

* - همه به درجات مختلف خود را متأثر و زیانمند از وجود نهاد های تروریستی در افغانستان معرفی می دارند؛

* - همه آنها باورمند اند که از جمع خودشان حد اقل یک و یا دو کشور در همکاری با نهاد های تروریستی جهانی و تروریسم بین المللی رابطه و همکاری دارد.

مغایرتها:

* - در حالی که روسیه، چین و تا حدی ایران، می خواهند پای و نفوذ امپریالیسم امریکا و غرب مطلقاً از افغانستان و منطقه برچیده شود، پاکستان به درجه اول و هند به درجه دوم خواستار بیرون شدن مطلق غرب از منطقه نیستند، زیرا آنها هم برای رفع مشکلات اقتصادی داخلی-خصوصاً پاکستان- و هم برای رقابت با حریف بزرگی چون چین- هند- حضور و نفوذ غرب را در افغانستان و منطقه به نفع خود می دانند؛

* - از لحاظ اقتصادی هر چند سه کشور- هند، چین و پاکستان- از آغاز و در این اواخر روسیه هم خواستار ثبات در افغانستان اند تا پروژه های اقتصادی اتصال شمال و جنوب را محقق سازند، مگر ایران نه تنها منفعتی در آن پروژه

نمی بیند بلکه عملاً آن را در تقابل با منافع خودش از بابت صدور گاز و به پاکستان و هندوستان دیده، در صورت لزوم از تخریب آن خود داری نمی ورزد؛

*- در حالی که پاکستان در قدم اول و برای روسیه، چین و ایران در گام دوم، ایجاد ثبات و آرامش امکان خروج غرب را از منطقه بیشتر می سازد، مگر چون ایجاد ثبات در افغانستان، برای پاکستان یک عقب گاه و یا عمق ستراتیژیک مورد نیازش را نیز فراهم می سازد، هند به هیچ وجه حاضر نیست ناظر چنان حالتی شده و از تخریب آن خودداری نوزد؛

*- در حالی که چینی ها به ایجاد ثبات و آرامش در همین مقطع معین در افغانستان سخت علاقه مند اند تا از مصروفیت روسیه در اوکراین حد اعظم استفاده را نموده، پرسودترین پروژه های افغانستان را به خود اختصاص دهند، روسیه خلاف چین تمایل زیادی به این مسأله ندارد مگر این که حق و حقوقی را که می خواهد دریافت دارد؛
هموطنان گرامی!

این لیست را می توانیم طولانی تر ساخته ده ها مورد دیگر را نیز بر آن بیفزائیم. نتیجه ای که از تمام این مغایرتها و اختلافات در خواستها بین هر پنج کشور مورد نظر-چین، روسیه، هند، پاکستان و ایران- به دست می آید این است:
حل مشکل بین خود این پنج کشور، در برخی مسایل ساده تر از حل مشکل با غرب جمعی نیست. در نتیجه جمع کردن تمام اینها در یک ترکیب مشخص مسما به G5 همان تول بقه در ترازوی سرباز می باشد.
این مشکل زمانی مضاعف می گردد که بدانیم هریک از 5 کشور نامبرده چه مخفی و چه هم به صورت آشکار، طرفداران و نوکران زرخیز خود را در درون جامعه ما دارند، نوکرانی که به اشاره اربابان با هم نرد عشق می بازند و با اشاره دیگری خون یک دیگر را خواهند ریخت.

بر مبنای تحلیلی که همین اکنون نزد ما وجود دارد، حل معضلات و بدبختی ها در افغانستان به همان سان که از عهده غرب جمعی ساخته نیست و از ترکیب غرب جمعی با کشور های منطقه نیز چیزی حصول نمی شود، G5 پیشنهادی "کابلوف" نیز توان حل آن معضلات را ندارد.
هموطنان گرامی!

تاریخ مبارزات آزادیخواهان کشور خود ما و سراسر جهان به ما می آموزاند در چنین شرایطی که ما قرار داریم یگانه راه نجات از تمامی معضلات و رفتن به طرف ثبات همه جانبه و رفاه و بهروزی مردم، می تواند فقط با اتکاء به نیروی خود و با اتخاذ مشی مستقل ملی و انقلابی که در عین احترام به حقوق دیگران، کشور را از گرداب جمیع حوادث و گردابهای بین المللی دور نگه دارد، به وجود آید. یعنی برای ما در این مقطع تاریخی دم زدن از اتکاء به نیروی خود و پافشاری روی مشی مستقل ملی و انقلابی یک هوس روشنفکرانه نیست، بلکه ضرورتیست که با بقای کشور ما و بهروزی مردم ما گره خورده است.

با شعار مرگ بر طالب و نابود باد نظام ملاسالار به نبرد مان ادامه دهیم!

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!